

Spinul

George Coșbuc

Stătea frumoasa pe-un răzor;
Voinicul lângă ea devale,
Să-i scoată spinul din picior
Și ea plângea: Un spin în cale!
De ce tot râzi? Ah, cum mă dor
Aceste râsete-ale tale!

Ea are flori de crâng la sân,
Și-n păr un trandafir sălbatic,
Și părul ei de rouă-i plin.

Ei, las să râd! Tu ai cules
Trei fragi, venind peste coline,
Și vezi cu ce mi te-ai ales!
Trei fragi? Și-atât e doară bine!
Căci n-am putut în deal să ies;
Trei fragi de-ar fi, sunt pentru tine!

Cu ochii-nchiși și strânși de tot,
Ea de dureri izbea piciorul:
Ah, lasă-mă, că nu mai pot!

Fricoasă ești! Da! Te-aș vedea!
Fricoasă, eu? Așa e frica?
N-ai milă de durerea mea!
Nu-ți pasă! Da! Ca de nimica!
Ba-mi pasă mult, că eu n-aș vrea
Să-mi fie șchioapă nevastica!

Ea-și potrivește floarea-n păr,
Și-i înfloresc zâmbind obraji
Cei albi ca florile de măr.

Să fiu chiar șchioapă, ce-i apoi?
Că ce ți-e drag, tot drag rămâne!
Eu nu zic ba! Dar uite, joi
Ni-e nunta, dragă, e ca mâine
Tu cum să joci? Sărac de noi!
Să stai la masă-ntre bătrâne.

Ea-și ține brațul stâng pe piept
Și-ncetișor dezmiardă fruntea
Flăcăului cu brațul drept.

Eu ție vreau să-ți fiu pe plac;
Și n-o să joc, și ce-i cu asta?
Așa-i! Dar eu? Eu ce mă fac?
La nuntă-mi, bată-o năpasta,
Să nu joc eu? De-aș ști că zac,
La nuntă vreau să-mi joc nevasta!

Ea râde-acum! Nebun ce ești!
Flăcăul grabnic să ridică:
Ei, iacă spinul! Ce-mi plătești?

Vrei plată? Uite, ai trei fragi,
Și din cosiță-ți dau bujorii...
Și toată frunza de pe fagi!
De dor de fragi să plâng feciorii?
De flori dă-mi ochii tăi cei dragi
Și pentru fragi dă-mi obrăjorii!
Și ea-l lovește-ncetisor,
Zâmbind, cu palma peste gură.
Eu știu! Să ceri așa-i ușor!

Dar las acum! E joi aici
Și nimeni, așteptând, nu moare!
Mă porți ca pe copiii mici!
Dar joi, să știi! Trei fragi și-o floare!
Și joi tu n-ai ce să mai zici,
Că pentru multe-mi ești datoare!